

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení nevyhnutných na dosiahnutie súladu s článkom 26 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367)

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že nedala k dispozícii orgánom, ktoré majú zasiahnuť v naliehavom prípade, informácie týkajúce sa zistenia polohy volajúceho v hraniciach technických možností, a to pre všetky volania na jednotné európske núdzové volacie číslo „112“, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 26 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby).

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 37, 9.2.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. januára 2009 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika

(Vec C-259/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 79/409/EHS — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Ochrana a zachovanie biotopov — Klasifikácia osobitne chránených území — Zákaz lovu a odchytu — Nesprávne prebratie)

(2009/C 55/07)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Patakia a D. Recchia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: E. Skandalou, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprebratie článku 3 ods. 1 smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 98) – Nesprávne prebratie článku 3 ods. 2, článku 4 ods. 1 a článkov 5 a 8 uvedenej smernice

Výrok rozsudku

1. Helénska republika si tým, že neprijala všetky nevyhnutné opatrenia na úplné a správne prebratie povinností vyplývajúcich z článku 3 ods. 1 a 2, článku 4 ods. 1 a článkov 5 a 8 smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z týchto ustanovení.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Odvoly podané 24. septembra 2008: Calebus, SA proti rozsudku Súdu prvého stupňa (prvá komora) zo 14. júla 2008 vo veci T-366/06, Calebus, SA/Komisia Európskych spoločenstiev, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo

(Vec C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Calebus, SA (v zastúpení: R. Bocanegra Sierra, abogado)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev a Španielske kráľovstvo

Návrhy odvolateľky

potvrdiť prijatie odvolania proti uzneseniu Súdu prvého stupňa zo 14. júla 2008, ktorým sa vyhlasuje za neprípustnú žaloba, ktorú podala Calebus, SA vo veci T-366/06, vyhlásiť ho za prípustné a po náležitom konaní vyhovieť odvolaniu, zrušiť napadnuté uznesenie, vyhlásiť žalobu za prípustnú a vyhovieť jej.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolyanie bolo podané proti uzneseniu Súdu prvého stupňa zo 14. júla 2008, ktorým bola vyhlásená za neprípustnú žaloba, podaná spoločnosťou Caleba, SA vo veci T-366/06 proti rozhodnutiu 2006/613/ES (¹) z 19. júla 2006, ktorým sa prijíma zoznam území európskeho významu pre stredomorskú biogeografickú oblasť, pokiaľ ide o zahrnutie poľnohospodárskej usadlosti „Las Cuerdas“ do SCI „ES61110006 Ramblas de Gergal, Albarnas y Sur de Sierra Alhamilla“ uvedeného v tomto zozname.

V odvolaní sa uvádza, že napadnuté uznesenie je poznačené nesprávnym právnym posúdením, lebo sa v ňom tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že odvolateľka nemá priamy záujem na zrušení rozhodnutia. Na rozdiel od toho, čo sa uvádza v uznesení, rozhodnutie 2006/613 v každom prípade samo automaticky zaväzuje štáty, aby na oblasti kvalifikované ako územia európskeho významu (SCI) – v jednom z ktorých sa nachádza poľnohospodárska usadlosť „Las Cuerdas“ – uplatňovali režim ochrany, ktorý nevyhnutne obmedzuje možnosti ich využitia a znižuje tak ich výnosnosť a predajnú cenu. Členské štáty disponujú mierou voľnej úvahy pri určovaní konkrétneho obsahu týchto opatrení, nie však pri rozhodovaní, či poľnohospodársku oblasť zariadia do tejto kategórie alebo nie, a preto táto miera voľnej úvahy nie je v rozpore s priamym zásahom rozhodnutia do právnej sféry odvolateľky.

(¹) Ú. v. EÚ L 259, s. 1.

Odvolanie podané 14. novembra 2008: Švédske kráľovstvo proti rozsudku Súdu prvého stupňa (tretia rozšírená komora) z 9. septembra 2008 vo veci T-403/05, MyTravel Group plc/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Švédske kráľovstvo (v zastúpení: K. Petkovska, A. Falk a S. Johannesson, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: MyTravel Group plc, Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

— zrušiť bod 2 výroku rozsudku Súdu prvého stupňa z 9. septembra 2008 (¹) vo veci T-403/05,

— zrušiť rozhodnutie Komisie z 5. septembra 2005 [D(2005) 8461], v súlade s návrhom MyTravel Group plc na Súde prvého stupňa, v rozsahu, v akom sa týka zamietnutia prístupu k správe Komisie a ostatným pracovným dokumentom,

— zrušiť rozhodnutie Komisie z 12. októbra 2005 [D(2005) 9763], v súlade s návrhom MyTravel Group plc na Súde prvého stupňa, v rozsahu, v akom sa týka zamietnutie prístupu k iným vnútorným dokumentom Komisie a

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Zásada transparentnosti a prístupu k dokumentom inštitúcií má veľký význam pri činnosti *všetkých* inštitúcií, a teda aj v správnom konaní v ich rámci. Článok 2 ods. 3 nariadenia o transparentnosti tiež stanovuje, že nariadenie sa má uplatniť na všetky dokumenty, ktoré inštitúcia má, to znamená dokumenty, ktoré vypracovala alebo dostala a ktoré má v držbe, pričom sa týkajú akejkoľvek oblasti činnosti Európskej únie. Z odôvodnenia Súdneho dvora v súvislosti s hlavnými otázkami však vyplýva, že by mala existovať všeobecná požiadavka dôverného zaobchádzania, pokiaľ ide o vnútorné dokumenty v správnych záležitostiach. To nie je v súlade so zásadou čo najväčšej transparentnosti.
2. Podľa odvolateľa, pokiaľ ide o prvé rozhodnutie, z odôvodnenia Súdu prvého stupňa v súvislosti so správou a súvisiacimi dokumentmi vyplýva, že nebolo nevyhnutné, aby Komisia skúmala otázku zverejnenia vo vzťahu k obsahu každého jednotlivého dokumentu a posúdila citlivosť informácií v správe a iných dokumentoch, ale že bolo naopak správne zamietnuť zverejnenie z dôvodu, že úradníci by inak nemohli slobodne vyjadriť svoje názory. Na základe všeobecného odôvodnenia Súdu prvého stupňa v súvislosti s ochranou slobody názoru autorov dokumentu nie je možné rozhodnúť, kedy vôbec majú byť vnútorné dokumenty zverejnené.
3. Odvolateľ sa domnieva, že Súd prvého stupňa ani v druhom rozhodnutí týkajúcom sa ostatných spisových dokumentov nedodrжал základnú požiadavku spočívajúcu v preskúmaní, či je obsah každého jednotlivého dokumentu natoľko citlivý, že zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces. Podľa všeobecného odôvodnenia Súdu prvého stupňa by zverejnenie informácií, ktoré nie sú súčasťou konečného rozhodnutia, znemožnilo úradníkom Spoločenstva slobodne komunikovať. Na základe takéhoto odôvodnenia nie je potrebné žiadne preskúmanie, ktoré by určilo, či je obsah dotknutých dokumentov natoľko citlivý, že by zverejnenie narušilo rozhodovací proces.
4. Odvolateľ spochybňuje skutočnosť, že správa úradníka povereného vypočítaním a poznámka generálneho riaditeľstva Hospodárska súťaž adresovaná poradnému výboru môžu byť skutočne považované za dokumenty na vnútornú potrebu, ktoré môžu byť z toho dôvodu dôverné na základe ustanovení o ochrane rozhodovacieho procesu.